

REGULÓ.

Pesten csötörtökön november 22^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Vilhelmina.

(Vége.)

A' császár örömet hallgatá Vilhelminának gyermeki csevegését, 's gyöngéden simogató kis kezeit, melyeket a' magáiban tartá; úgy látszék neki, hogy ezen elfogultlan lélekben, mint tiszta tükörben, önmagát, dicsősége visszfényét 's nemzetek csudálása által dicsőített képét látja. Rögtön újabb fölleg vonult-el homlokán; saspillanatot, mely szívekbe hatni látszék, szegezett a' fiatal németnőre. 's parancshangon kérde: „S anyja egyedül bocsátá önt ide?“ — „Anyám? — szólla ő szomorúan, fejét rázva — ah! anyám nekem nincs!“ — A' császár szemei ismét megszeliültek. — „Árva tehát — folytatá — 's kik azon asszonyok, kiket ma reggel önnel láték?“ — „Dajkám, 's emnéném (Milchschwester). Ostrommal fenyegetvén a' francziák Bécsét, a' nyugintézet minden növendékét elküldék szüléikhez; 's én, kinek atyám a' hadseregnél volt, 's rokonim Bécsben nem valának, azt kértem, vitessenek dajkámmhoz, remélvén, hogy e' magányos helyen nagyobb biztosságban leendek, mint magában a' városban. Szegény dajkám! mint örült, midőn ma egy ur eljövén ajálkozék, hogy fölségedhez vezetend. — Menj leányom — monda — lásd a' francziák nagy császárat; ez szerencsédre válhat!“ — A' császár újra mosolygott; de ismét durva hangon, melylyel szókás szerint megindulását, minek nem szívesen akart engedni, palástolá, monda: „ön csudálatig jól beszél francziául — ausztriai nőnek senki nem tartaná.“ — „Én, Sire, nem vagyok ausztriai nő — válaszolt Vilhelmina élénken; — anyám elzasszi születésű vala, atyám pedig pragai.“ — „Ugy-e? e' szerint ön félig alattvalóm, következőleg oltalmam alatt van. Ez okból — komolyan tevő hozzá Napoleon — ön tovább itt nem maradand!“ — Meghuzván a' csengetyűszalagot, Constant, az első komornok jelent-meg. — „Fogass egy kocsiba, 's készülj Z. kisasszonyt elkísérni egy derék tiszt leányának tartozó tisztelettel!“ — Constant tisztos meghajlással távo-zék, hogy teljesítse a' kapott parancsot. — Ekkor Vilhelminához

közeledék a' császár, 's kezeit szorongatva részvéttel vizsgálta őt. — „Ön — ugymond — ábrándozó; 's ez, asszonyoknál, kivált ha fiatalok és szépek, ha sem anyjok sem férjök nincs, ki őket védje, veszedelmes betegség. Mondja-meg tehát atyjának, hogy adja férjhez minél előbb., E' tanácsnál a' szegény Vilhelmina elpirult, 's könnyek toltak szemeibe. — „No's, no's, — mondá nyájasan Napoleon, — mi rémitő van abban? Illy arcz és szép nászajándék mellett hódítók nem hiányzandnak, 's ön izlése szerint válogathat bennök!“ — „Ah nem, Sire — felelt a' leányka zavarodásával harczolva — atyámnak vagyona nincs!“ — „S mit árt az? nem azért vagyok-e én? vagy elfelejté már, hogy látogatása Napoleon császárnál szerencséjére válhat?“ — Hála-fölhevültében összekulcsolá kezeit; de Napoleon intése ajkain rémité-el a' hálát.

Felnyilván az ajtó, Constant jelenté, hogy minden készen van. A' császár kezével inte Vilhelminának, 's ezen egyszerű szavakkal bocsátá-el: „jó éjszakát, gyermekem! aludjék jól!“ — Gyánköhöz támaszkodva dobogó szívvvel 's nedves szemekkel nézett a' távozó után, 's néhány perczig maradott mozdulatlan helyzetében. E' mulatkozás rég elfelejtett emléket ujitott-meg benne: első szerelme tiszta s édes érzéseit, midőn mint pattantyúshadnagy hozzá hasonkorú sz p leánykával pitymalatkor titkon összejövén, egész szerencsájök abban állá, hogy egy padon egymás mellett ülven friss cseresznyét evének. Súlyos gondok, emésztő tervek, ah! rég elenyészették ez ártatlan szerencsét. A' mosolygó tenyészet, melly a' hegy egyik oldalát fődé, elaszott a' lávának lassanként kihült rétegei alatt; de a' futékony szél pillanatra legalább visszahozá a' virágoknak távul illatait, mellyek őt egykor magán kívül ragadák. Azonban ez néhány percz mive vala. — „Föl! — szólla önmagához, végig simítván kezével homlokát — nincs most idő olly gyermekségekkel foglalkozni!“ — A' kabinetbe visszatérven folytatá sürgönyeinek fonalát, azon hatalmas emelyűt, melly Európát mozgásba tevé. Hanem e' sürgönyök nem valának csupán politikai természetűek. Más nap reggel igen korán egy katona vágatva érkezett * * kis helységbe: leszállt Vilhelmina háza előtt, 's átadott neki egy nagy, királyi címerrel lepecsételt nyalábot. Ebben 300.000 frank bankjegyekben 's egy nem neki, hanem atyjának irtt levél vala, melly így hangzék:

Bá ro ur!

A' császár ő felsége, alkalma levén látni Z. kisasszonyt, meghagyá önnek megmondanom, hogy a' részvét, mellyet benne mint francia nő 's derék tisztnek leánya ébresztett, számára 300.000 frank küldésére bír, mellyek butorszerzésre 's kiházásítására szán-

vák, minek minélelőbbi végrehajtására ön ő felsége által ezennel hivatalos; mert a' magány egy fiatal leánykának annál veszélyesb lehet, minél ártatlanabb, szebb 's elfogultlanabb az 's a' t.

Azon órában, midőn az udvarnép reggeli tisztelkedésül jöve a' császárhoz, ámbár ez már régen fölkel, mosolygó arczezal érkezett a' mult napi hírnök. Ő nem vevé észre a' szemöldránccokat, mellyekkel a' császár bókolatát fogadá, 's Napoleonnak mindig útját állván fejére voná a' vihart, mellyet kikerülhetett volna. — „Uram — kiált a' császár olly arczezal, mellyet maga is vihararcznak nevezgete — mióta tart képesnek szerencsétlenség-okozásra egy tisztcsaládban 's visszaélésre egy derek fiatal leányka együgyűségével? — XV. Lajos vagyok-e én, 's olly roszul ismer ön? E' megszólításkor megzavarodván a' hírnök, csak néhány érthetlenszót rebege, 's mielőtt választ készithete, a' császár már háttal fordult hozzá, és a' jelenvoltakhoz beszédet tartott a' jó erkölcsök szükségességéről 's családi egyetértésről. Ez vála azon napi tárgya. Mindnyájan egyetértének vele, 's megtudván a' mult napi történetet, egyik az udvarnép közül néhány szót mert ejteni Scipio önmegtartóztatásáról. — „Bah! nyugtalanul szólt a' császár — Scipio önmegtartóztatása! ez is egy azon történeti fecsegések közül, mellyeknek ismétlését meguntam. Nagy érdem-e tisztelni olly asszonyt, ki velünk nem gondol, de másokkal parancsolhatunk? — „Mindenesetre — mosolygva felelt amaz, ha a' hódítás jobban kedvelt volna a' nagy Scipiónak, ugy kétlem, hogy önmegtartóztatásának dicsérete fölségedhez jutott volna; mert mi mulja fölül egy szép asszony birását? — „Kedves ur! — mond Napoleon félig mosolygva, félig komomolyan fülét megcsipve — édesebb néha a' lemondás!“

Précurseur után LIGETFY ANDOR.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Hohensalzburg.

A' hohensalzburgi vár, melly a' Salza folyóviz balpartján egy magas, 's minden oldalról meredek, tiszta terméskőből álló kőszirtre épülve áll, jóval magasb fekvésű, mint maga a' város, 's melly nevezett várat ez előtt bevehetlennek tartották fekvése 's építési módja miatt. E' sziklavár Lodron Paris érsek korától fogva olly jól van megerősítve, hogy leszámítva a' kiéheztetés esetét, daczolhat minden ellenségnek; honnan is kitanulhatni, hogy csupán belső meggyőződés a' vár értékéről birhatta Paris nevű érseket bizonyos bajor miniszternek azon kívánatára, hogy ő, mint hypothekát engedné által e' várat az ő választófejedelmének — kemény kipi-

rongatással 's az országból tüstént kitakarodással válaszolni. Valóban, ha meggondoljuk, hogy maga Lang Máté érsek fellázadott alattvalói ellen, kik őt minden oldalról ostromlák, 14 hétig birta tartani magát e' várban, annak elintézéséről nem nehéz fogalmat szerezni magának. A' városból csak egy, 's pedig meredek bejárás vezet-fel, hova részint egy keskeny hágcsón, melly a' gyalogjáróknak szolgál, részint a' széles apáczahegyi-úton juthatni, melly fel a' várbejárásnál oszlani kezd jobbra. A' baráthegyről a' mindig elzárt úgy nevezett Scharter kapun, melly fölött egy ágyúsánczház épülve áll, juthatni-fel ugyan azon egyetlen egy úton ezen erős várhoz.

A' magas helyzetű várhoz vezető út elválik az apáczahegyi úttól, mellyet az apácák kolostorának kell jó karban fenntartani, — a' falba eresztett 's márványba kifaragott kutya- vagy oroszlán főnél. Ezután jobbról egy széles úton, melly ellátva van fakorladékkal, jutunk előbb egy álgysánczhoz, mellynek kapuboltozata alatt kell átmenni. Innen jobbról az úgy nevezett Scharthenhez vezet egy út, 's azon Scharthen kapuhoz, mellyet építtetett Lodron Paris: balról pedig egy kocsi-út vezet-fel a' várba. Nehány száz lépés után oda ér a' vándor a' négyszögű toronyhoz, hol az úgy nevezett toronyőr áll. Alul van egy őrház, 's felül egy thürnitz-szoba több katonának számára. Ennél van egy kis sáncz építtelve Kentschach Lenárdtól. Tovább felül van egy felvonóhid, mellette lövőhasadás; erre következik ismét egy négyszögű torony hegyes kuppolával, mellyet alsó trombitásnak (toronynak) neveznek, hol ismét egy kis sáncz van alkalmazva. A' szög felé t. i. nem messze tőle, van az úgy nevezett régi kigyó-őrszoba, mellyben egy gyalog katona lakik. Tovább oldalaslag van egy rondella, az úgy nevezett kigyó rondella, hol mindig két teljes, 18 fontos sugár álgú állott. Van a' magasságban egy folyosó a' kémzésre, 's a' tetőn egy kis torony, az úgy nevezett méregtorony alkalmazva. Még ebben, valamivel alább, vannak az apácza hegy felé gabonatarak, 's alatta a' kézmalombolt; jobb felől van az apáczahegynél valamivel tovább hátra felé, az úgy nevezett kanócz-torony. Ezt követi egy hosszú fal, kis de hatalmas erősítésekkel egészen a' kocsizó nagy utig, melly alatt láthatni az apáczahegyi 's a' Lang Mátétól emeltetett bástyát. Az előbb érintett gabonatar háta megett vezet az út az úgy nevezett lókapun keresztül, mellyen átlovagolni 's kocsizni lehet, 's melly fölött a' nagy fegyvergyárnak egy része áll. Alatta láthatni még egy régi kőhányót. Mellette van az úgy nevezett utazói torony, honnan végig nézhetni az egész utazási tért, vagy az egész felvonó mivet, mellyet a' bebörtönzöttek hajtanak felfelé, 's melly a' gabonatar alatt nyú-

lik-el. Itt állott éjjelen által az ór. Nem messze tőle van egy bog-nár műhely, kovács műhely 's egy gabonatár. Dél felé van azon bástya, melyet 2-dik János készítettett, hol most egy kert áll, fennebb egy sátor — vagy fegyverkamara — Guidowald érsektől építtetve 1666-ban. Alább fut keresztül a' Keutschach Lenardtól nyugotra építtetett kazematta. Azután következik ugyan azon tájék felé helyezett kapu, mellyen átjuthatni az ugy nevezett nyulárokba, melyet Lodron Paris rendelt alapítani a' bástyával 's a' fegyvertárral, melyet ő ellátott falconettekkel, mozsarakkal, bombákkal 's külön nagyságú golyókkal.

Átláthatni innen az egész baráthegyet. E' között van egy szép, éppen azon érsektől épített kazematta. Ha vissza megyünk innen a' várba, ugy a' munkatárba érkezünk, hol a' pattantyúsok dolgoznak, 's bejutunk a' borkamarába, melly hajlékok alatt a' korcsmáros pincze van azon lakásokkal, melyeket Harrach érsek épített 1715-ben. Ez oldalon kezdődik egy nagy, Kuen János Jakabtól 1561-ben épített véd folyosó, mellyhez egy négyszögű, óvó falakkal emelt torony van építve, melyet Reck-torony-nak neveznek. Itt volt vala tulajdonképp' a' tortúrák 's titkos törvénytartások, ülések irtózatosszéke. Láthatni még itt egy régi fejszéket, egy reck- 's kinzó gépelyt, asszony-hegedűt, test-nyak-'s kar-gyűrűket, ugró vagy tollvasakat, pléh vértet, vas ládsákat, mellyekkel a' kémek átszúráttak, 's egy földalatti komorbörtönt. A' vár belső részében lehet látni egy boltozatot, melly ároktól van környezve, 's mellyet Lodron Paris építtetett 1643-ban. Szemlélhetni ezentúl az éjszaki oldalon egy nagy harangtoronyt parapet faltól körülvétetve, 's gömbölyű kuppolával fedve, hol függ a' 150 mázsányi nehéz zár- 's viharharang. — E' toronytető faláról szép kilátás mutatkozik; alatt a' város felé van azon tűzív, melyet János Jakab érsek építtetett 1565-ben, hol három vas algyú áll, 's honnan tüzlármát tesznek. E' bolt alatt van a' hercegi borpincze, 's jobbra ezen iven kívül a' füstölő konyha, hol a' hust füstölik az udvari konyha számára. — Egy mély árok környezi az egész belső várkastélyt vas palizádokkal, mellyeken láthatni még a' lázítók lövéseinek bélyegeit. Keutschach érsek építtette ezt fel 1497-ben, valamint is a' várkápolnát egy hegyes toronynyal, 's belül három oltárral a' 12 óriás apostollal vörös márványba kifaragva sz. György tiszteletére 1502-ben. Kelet felé van egy nagy bástya, melyet Kienburg építtetett, mint azt bizonyítja annak czimere, mellyet visel. E' bástya fölött huzódik a' felső trombitatorony, hol tűz-támadásoknál éjjelen által egy nagy lámpa 's nappal a' tüzzászló tüzetik-fel; — vele azután a' hosszú folyosó van egy-

bekötte, az úgy nevezett Hornwerk. E' vár-sáncz-szarvnak alkotója Keutschach Lenárd érsek volt. Ez nem egyéb, mint hengerekkel 's fúvókkal ellátott közönséges orgona, melyet hallani lehet reggeli 4 órakor 's esti imádságra harangozás után a' városnak több negyedében.

(Vége következik.)

KÜLÖNFÉLE.

Kirándulás

mint vidító szer.

Levélben.

(Folytatása.)

M—ról a' vidor szeszélyű S. csatlakozott hozzánk, ki lantja kíséretében a' legtréfásabb dalokkal mulattatott minket, 's ha tréfafink belefáradt, egymást felváltottuk, 's így szüntelenül új 's újabb trefafordulatok csalták ki kacajunkat, úgy, hogy mindegyikünk már szinte csontott gyanita oldalában. Az illy ideg-rendítés ajálható minden egyformaságában étvágyát vesztett Pestinek. — Estakonyattal hajtattunk H. kies völgyébe, mely I—P. nyugvó nap piritotta hegyeiről ünnepi színben mutatkozott. Szép vidék 's kellemes társaság két oly dolog, mely különvé is képes ideiglen embert boldogítani; 's ha e' kettő egyesül, meg ha ezekben kedvelőjük részesíttetik, akkor minden bú oszlik, félre vonul minden bajnak rettegése, a' szív elragadtatik, 's édes mámorában legboldogabbnak érzi magát. Lásd édeském! így valánk mi is összhangzó társak, a' kies h. völgytől elbájolva, hogy a' városról merőn elfelejtkeznénk; ám de elragadtatásunkban megfeledkeztünk lovainkról is, kik tátosokként nyargaltak a' holdszarvas éjbe, de úgy ám hugoeskám, hogy, mi B. határban kellemetlen füst-bűzt szagolván, égést sejtettünk, 's magában B—ben valóságos tüzet is oltottunk; mert kocsink tengelye fordultában meggyuladt, de mi szerencsesek valánk azt még jókor elolthatni. Azonban a' fölvidult szív még bajában is örömet kovácsol; mi sem rettentünk vissza, 's a' körülsereglett bámulókkal rögtön üztük trefánkat. Füstös 's két ragyogó lámpától villogó hintónkat gőzkocsinak, magamat hadnagynak, társaimat nagyságosoknak avattuk egy szájnylással. Állításainkat grófunk inasának arany paszományos kalapja is hitelesíté. A' bajon túl esett Nagyságunk tehát legkomolyabb nyelv-kanyarítással csalta ki az új tréfa-anyagot együgyű bámulóinkból. Többi közt egy falu okossa még templomba sem akart oly mienkfele gőzkocsin járni, melyben, ugymond, könnyű szcírrel meg is sültetne a' jámbor ember. Dorka éghöz sohajtott, csak hogy olyan miféle katonákat ne kapjanak, kiknek még kocsijok is tüzes. — Hadnagy uram meg is czírogatott egy pár kontyot, de mind arrébb állt félteben, nehogy megpörkölje a' tüzes ember. Szóval: mi itt jól enyelegtünk, 's elhidd Ninám, színházatok sok vígjátékánál nevetetőbb 's originálisabb volt e' gőztüzes jelenetünk. Végre a' b—liek vizüket és emberségöket megköszönvén, nagy csatogva elrobogtatott félpalócunk. Mi — igen — félóraig ezután meg derekasokat neveltünk b—i bámulóinkon; deők, úgy hiszem, maig is álmodoznak a' gőzkocsiról, mellyről hír után a' nélkül is nemi elfogult képzetők volt. Azt nyertük trefánkkal, hogy boszorka és babonaságnak többé nem nézik a' gőzöseket a' jámbor b—liek. Így lehet az ártatlan tréfa mulatságos 's gyakran tanúságos.

Nevettében se lát, se hall az ember. Így voltunk mi kocsisunkkal, ki kacszajunkat viszhangoztatván; az egyenes úttól észrevétlenül eltért. Egyszerre katona-csapatokat képzelünk körülünk ágaskodni, 's tudnivaló, hogy az csak kender volt. Megmeg farkastól rémültünk a' ló-röffenésre; pedig csak egy keresztben vonuló barázdát kellett Fürgénknek átlépni, mire az Isz—si útra keltünk. Éji csavargók, igaz hogy sokszor ijedeznek, de sokszor is örvendeztetnek; mert mikor vidul—fől inkább az ember, mint a' nyomban kísérő bajnak füst-be röptekor? Igaz, hogy sötétben gyakran eltéved az ember; de lám arról leg-hamarabb setétben győződhetni-meg, hogy a' képzelet légyben is medvét, semmiben is nagy valamit lát, az az: hogy a' képzet fölötte gyakran csal. Ugy csalja szépeinket a' képzet, mikor fitogtatásul francziául csevegnek, 's ezzel már mivelt dámáknak kívánnak nézetni. Távol sem gyöngyeink! A' miveltségnek első föladatja a' nemzetiséghez ragaszkodá; mert az sem szép sem jeles, mi semmiféle rendes osztályba nem tartozik, millyenek a' franczia-magyar dámák. — Csalja mindazokat is a' képzet, kik piczi szájaknak, gömbölyke karjoknak, piskóta lábuknak, hattyú nyakuknak, villám-szemüknek olly varázserőt tulajdonitnak, melylyel bár kit is kelepozébe keríthes-senek, 's magukat a' boldogság polczára emelhetik. Édeském Ninám! (meg-mondhatod barátnéidnak is) te magadrul soha semmit, de piczit se képzelj, 's én alázásod olly kellemet ömleszt termetedre, millyet akar, tud is sze-retni minden nemes férjfisziv. Ha magadról sokat fogsz képzelni, megcsalat-tatol, 's mint a' homályban botorkázónak csupa ijedés, csupa rémülés, nyug-talanság, merő csalatás lesz jutalmad. — De térjünk a' kerékvágásba.

I. Sz — nál I. vízének hajtattunk, 's hullám közepette meg is itattnk szomjas páráinkat. Ninácskám! ott, a' hold tompa fényénél, a' viz tükrében, a' közel malom morájában, ott kellene az unaikozott Pestinek néha megfor-dulnia, és szive e' változatban természetből tanulná a' zajt magánynyal gyö-nyörrel egyeztetni. — Fasorok közt haladtunk még egy két óranegyedig, és szives kalauzunkat vendégszerető házigazdánknek üdvözlötük tárt laká-ban. A' házbeliek már elszunyadtak volt; de mi az álomrul nem is álmodoz-tunk, hanem gróf barátunkkal az első tág szobában tanyát ütve, kardalokra fakadtunk ügyes grófunk zongora kísérete mellett. Nem fárad akkor a' torok is, mikor vidult sziv sarcsolja. Végre jó házigazdánk adagiói közt édesde-den elaludtunk.

Napsugárral bájzene serkentett-fől mindnyájunkat Édes Ninám! én a' szép hangokra olvadozom. V—ken is már ébredtemben egészen vidámmá igéz-tettem; nagy homlokomnak eloszlottak redői; szemem tüzesb, lábam fürgebb, szivem rugekonyabbá lön már hajnal hasadtakor jó szívü grófunk zongorázá-sára, melly olly változatosan és szabadon zenge-szét, mint a' ligetnek csa-logány dala. Tudom én becsülni rendszeres hangversenyeiteket is: de annyi-ra még sem hatnak azok belsömbe, mint a' sziv-sugalta ariák és hön dobo-gó kebel-ömlesztette hangok. Ninácskám illy daljátékok is kellene időnként halla-nod, hahogy szivedet természeti függetlenségében és vidorságában föntarta-ni ohajtod.

(Folytatása következik.)

Keletindiai drágaság. — A' keletindiai költséges élet és pazér-lás hitel feletti. Calcuttában egy háznak esztendei bére butorzat nélkül 11.000 forint, 's közönséges ebéd egy vendéglőben csemege nélkül egy arany mohr, az az, két karolin! A' whiszt-játéknál egy közönséges betétel 10 karolin; egy dáma diszköntösének árjegyzékét olvasva a' férjet

ajulás kerülgeti, midőn látja, hogy az 30—40 000 forintra rug-fel. De kiknek izzadságán és vérén kerül mind e' pompa?

Hármas szám. Őszhó 12-kén kísérek a' parisi rongyszedők legöregebb sorsosuknak hideg tetemeit a' mont-parnasse-i sirkertbe. A' boldogult életkorának utóbbi felében bizonyos nevezetességet vivott ki magának, és pedig főleg azon fontos szerep által, melyet a' „hármasszám” életében játszott. Ugyan is Bergeret Victor háromszor nősült, 's mind annyszor özvegygel, kiknek mindegyike Françoise nevet viselt, és három-három gyermeket szült. Nejei házasságuk 3-ik évében hunytak-el, 's Bergeret mindegyiknek halála után három évig özvegykedett. Hátra maradt 3 fija közül mindegyik harmadika a' nejeitől nemzett három gyermeknek. Mi több, ezen fiúk mind ugyan azon egy hónapban, és csak három-három napi különbséggel, születtek.

Rabszolgaság eltörlése. Jamaikában egy Israelita volt első, ki rabszolgáit szabadokká tette, 's ezen Izraelitának neve Hart Daniel. Áldás és üdv a' nemeslelkű ember-barátra.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Honi régiségek. A' Duna ölelte - Margit szigetben volt hajdani zárda romjai alatt ásás közben közelebbi két hét előtt három porhanyós koporóban, melyek, úgy látszik, már valaha megvizsgáltattak, minthogy fedeleik nem voltak rendesen helyükön, csontvázakat, egy gazdagon aranyzott ezüst férjfi diademát, egy arany gyűrűt, több ékszeri tárgyat 's egy kődarabot aranyzott rézbetűjű „HIC SEPULTU” felirással találtak. Egy asszonyi diadema már korábban találatott ugyan e' szigeten. — E' tárgyakat V-dik István korából valóknak hiszik, 's úgy vélekednek, hogy az említett király ugyan azon helyre temetteték. A' csontvázak nádor ő cs. k. főnssége rendeletéből mélyebben elásattak, és egyszersmind további ásások is rendeltetvén, az ékszeri tárgyak ő cs. k. főhercezségéhez vitettek.

Komoly rejtvény.

Bár király soha sem voltam,
Fejem még is koronás;
Magas palotában lakom,
Hatalmam nagy és csudás.
Elemeket képes vagyok
Gyakran megrázkodtatni,
Embereket a' legnagyobb
Zavarba is hozhatni.

Hangos torkom véáz idején
Parancsol, űz, és a' rettent,
Midőn ismét felbátorít,
'S férjfiasságra serkent.
Jámor érzelmet is gerjeszt
Hálateljes szivekben
Örömet is hirdet szavam
Imnepélyes percekben.

Am örök bút 's keservet is
Hozhat az mindenkinek;
'S végre gyász- 's búcsú-hangjaim
Sirba is elkísérnek.

M — OR után K.

Előbbi rejtvény: Erős.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiácson alul, a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.